

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala de Solutionare a
Contestatiilor

DECIZIA nr.222/2006
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. F

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de activitatea de control fiscal cu privire la contestatia **S.C. F SA** inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala sub nr.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere nr. emisa de Directia generala - Activitatea de inspectie fiscala, in baza raportului de inspectie fiscala incheiat in data de si priveste suma totala de **lei** reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente .

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.177 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, in raport de data comunicarii deciziei nr. respectiv **28.08.2006** potrivit confirmarii de primire transmisa de Oficiul postal, anexata in copie, si de data expedierii prin posta a contestatiei, conform stampilei aplicata pe plicul anexat la dosarul cauzei, respectiv **28.09.2006**.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.176, art.177 si art.179 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este competenta sa solutioneze cauza.

I. S.C. F SA contesta partial decizia de impunere nr., pentru suma totala de **lei** reprezentand lei taxa pe valoarea adaugata, lei dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata, lei penalitati de intarziere aferente, aratand urmatoarele:

Masurile luate de organele de control privind stabilirea diferentiei de TVA sunt contrare tuturor principiilor ce stau la baza reglementarilor in aceasta materie, inclusiv celor continute la Titlu VI din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal.

Controlul a interpretat eronat natura operatiunilor economice desfasurate de societate: de leasing financiar pe de o parte si de intermediere in asigurari pe de alta parte, in calitate de agent autorizat, aplicand in mod abuziv acelasi regim fiscal asupra ambelor categorii de operatiuni.

Societatea sustine ca, pentru aplicarea corecta a regimului fiscal in cazul refacturarii separate a contravalorii politelor de asigurare, trebuie avute in vedere **una din urmatoarele ipoteze** si anume fie ca refacturarea reprezinta o simpla decontare catre utilizatorii bunurilor a sumelor achitate de societate in contul acestora , fie ca refacturarea reprezinta o prestare de servicii in legatura cu operatiunile de asigurare, efectuate de o persoana autorizata, operatiune distincta de operatiunile taxabile de leasing financiar.

In ambele situatii, societatea sustine ca nu datoreaza TVA pentru refacturarea primelor de asigurare.

In ipoteza decontarii catre utilizatorii bunurilor preluate in leasing a sumelor achitate de societate in contul acestora, societatea sustine ca nu datoreaza TVA intrucat prin refacturarea primelor de asigurare societatea nu a facut altceva decat sa deconteze acestora sumele care au fost achitate in contul lor si pe care utilizatorii erau obligati sa le suporte conform contractelor de leasing.

In sustinerea cauzei societatea arata ca potrivit prevederilor Legii nr.571/2003, Legii nr.345/2002, OUG nr.17/2000 si OG nr.3/1999, baza de impozitare pentru operatiunile din interiorul tarii este formata din tot ceea ce constituie contrapartida obtinuta sau care urmeaza a fi obtinuta de furnizori ori prestatori din partea cumparatorului iar potrivit art.137 alin.2 din Legea nr.571/2003 in baza de impozitare se cuprind si impozitele, taxele, precum si cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport si asigurare decontate cumparatorului sau clientului si ca pe de alta parte din analiza dispozitiilor alin. 3 al art.137 din Legea nr.571/2003 rezulta fara echivoc ca **sumele achitate de furnizor sau prestator in contul clientului si care apoi se deconteaza acestuia, nu se cuprind in baza de impozitare a TVA.**

Societatea sustine ca utilizatorii erau obligati, conform prevederilor contractuale, sa suporte valoarea primelor de asigurare, obligatie care rezulta din faptul ca in contractul de leasing se stipuleaza

ca riscurile si beneficiile aferente dreptului de proprietate trec asupra utilizatorului din momentul intrarii in vigoare a contractului de leasing iar obligatia utilizatorului de a suporta costurile asigurarii este prevazuta expres si la art.10 lit.d din O.G. nr.51/1997.

Totodata, societatea sustine ca , in caz de producere a evenimentului asigurat, despagubirile sunt incasate de societatea de leasing, utilizatorul incasand diferenta dintre valoarea despagubirii si suma convenita finantatorului si ca Finans Leasing a respectat regimul contabil si fiscal impus de art.137 alin.3 lit.e din Legea nr.571/2003.

Astfel , sumele achitate cu titlu de prime de asigurare au fost decontate pe baza unei facturi de decontare in care s-au mentionat documentele legal aprobate care au fost achitate - polite de asigurare, in contabilitate, acestea au fost înregistrate prin contul 462 « Creditori diversi » si nu pe conturile de cheltuieli, iar ratele si dobânzile aferente operatiunilor de leasing au fost facturate separat de primele de asigurare, care erau achitate de societate si apoi decontate clientului.

Referitor la "ipoteza prestarii de servicii in legatura cu operatiunile de asigurare, efectuata de o persoana care are dreptul sa intermedieze astfel de operatiuni, distincta de operatiunile taxabile de leasing financiar", societatea sustine ca "refacturarea separata a primelor de asigurare poate fi considerata drept un serviciu de asigurare separat, scutit de TVA prestat de SC F SA si care nu este accesoriu serviciilor impozabile de leasing".

Societatea sustine ca, o persoana impozabila care nu este asigurator, poate, din punct de vedere al TVA, sa furnizeze servicii de asigurari, care sunt scutite de TVA. In acest sens, societatea invoca cazul Card Protection Plan nr.C349/96 /25.02.1999, solutionat de Curtea Europeana de Justitie.

Totodata, societatea invoca in sustinerea cauzei prevederile art. 18,alin.(1), lit.a din Legea nr.345/2002 si art. 137, alin.(1), lit.a din Legea nr.571/2003, care precizeaza ca baza impozabila a acestei operatiuni din punct de vedere al TVA reprezinta tot ceea ce constituie contrapartida, concluzionând: "costurile de asigurare vor fi incluse doar in baza impozabila a sumei principale daca sunt cheltuieli accesorii operatiunii principale (in speta, serviciile de leasing)".

In caz contrar, atunci cand sunt prestate doua servicii separate, cum este si cazul in speta, costurile de asigurare nu sunt accesorii serviciilor principale si nu sunt incluse in baza impozabila a serviciilor principale, iar acestea trebuie sa respecte propriul tratament

specific din punct de vedere al TVA, aplicabil in aceasta situatie, al **scutirii de TVA**, sustine societatea.

II. Prin Decizia de impunere nr..2006 emisa in baza constatarilor din Raportul de inspectie fiscala incheiat la data de 14.07.2006 s-a stabilit ca societatea datoreaza suplimentar taxa pe valoarea adaugata in suma de **lei** pentru care s-au calculat dobanzi/majorari de intarziere in suma de **lei** si penalitati de intarziere in suma de **lei**.

Astfel s-a constatat ca S.C. F S.A. a inregistrat operatiuni de leasing operational, de leasing financiar si operatiuni de intermediere asigurari, conform contractului nr.4010/01.06.2001 incheiat cu SC O SA.

In calitate de agent de asigurari al SC O SA societatea a incheiat polite de asigurare a bunurilor aflate in proprietatea sa, oferite in leasing.

Din verificarea modului de facturare si inregistrare in contabilitate a acestor operatiuni efectuate de SC F SA , in dubla calitate, respectiv de agent de asigurari si de proprietar al bunurilor asigurate, s-a constatat ca societatea a incheiat in perioada 2001-2004 in calitate de agent de asigurari, polite de asigurare pentru bunurile predate in leasing, comisionul facturat catre SC O SA fiind scutit de TVA.

Ulterior, SC F SA in calitate de proprietar al bunurilor, a refacturat contravaloarea politei de asigurare catre clientii beneficiari ai bunurilor preluate in leasing, fara a aplica cota de TVA aferenta acestei operatiuni.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca din punct de vedere contabil, societatea nu a inregistrat pe cheltuieli si pe venituri contravaloarea acestor prime de asigurare ci in contul 462 "*Creditori diversi*", dar ca din punct de vedere fiscal societatea era obligata sa colecteze TVA intrucat refacturarea contravaloarii politei de asigurare al carei beneficiar ramane SC F SA, se incadreaza in categoria prestarilor de servicii iar societatea, in calitate de proprietar al bunurilor care fac obiectul contractului de leasing, avea obligatia sa asigure bunurile respective, urmand ca prin ratele de leasing sa-si recupereze toate cheltuielile efectuate, inclusiv cele de asigurare.

Prin urmare, pentru operatiunea prin care societatea a refacturat catre utilizatori persoane fizice si juridice , contravaloarea

primelor de asigurare achitate catre SC O SA , organele de inspectie fiscala au stabilit TVA in suma totala de **lei** pentru care au calculat dobanzi/majorari de intarziere in suma de **lei** si penalitati de intarziere in suma de **lei**

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de societate si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

Cu privire la suma de lei reprezentand lei taxa pe valoarea adaugata, lei dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si lei penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia generala de solutionare a contestatiilor este investita sa se pronunte daca operatiunea de refacturare a primelor de asigurare catre utilizatori reprezinta operatiune taxabila din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata.

In fapt, in perioada **2001 – 2004**, SC F SA in calitate de proprietar al bunurilor ce fac obiectul contractelor de leasing, a incheiat polite de asigurare cu SC O SA, in conformitate cu prevederile art.9 lit.f din OG nr.51/1997 republicata

Contravaloarea politelor de asigurare a fost refacturata ulterior catre clienti, beneficiarii bunurilor ce fac obiectul contractelor de leasing financiar, fara a colecta, declara si achita la bugetul de stat taxa pe valoarea adaugata aferenta.

In drept, art. 2 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, in vigoare pana la data de 31.05.2002 precizeaza:

“În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata se cuprind operatiunile cu plata, precum si cele asimilate acestora, potrivit prezentei ordonante de urgenta, efectuate de o maniera independenta de catre contribuabili, privind:

a) livrari de bunuri mobile si/sau prestari de servicii efectuate în cadrul exercitarii activitatii profesionale;

[...]”.

În legătură cu aceste prevederi, la pct. 1.3 din Normele de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 401/2000, se precizează:

"Prin prestare de servicii, în sensul taxei pe valoarea adăugată, se înțelege orice activitate desfășurată de un contribuabil, care nu constituie livrare de bunuri mobile sau transfer al dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile.

Astfel de activități pot avea ca obiect:

[...]

e) operațiuni de leasing;

[...]"

Aceleși prevederi legale au fost menținute și prin art. 4 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, în vigoare în perioada 01.06.2002 – 31.12.2003 și art. 129 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în vigoare începând cu data de 01.01.2004.

Mai mult, potrivit art. 18 alin. (2) din Legea nr. 345/2002, în vigoare în perioada 01.06.2002 – 31.12.2003, *"sunt cuprinse în baza de impozitare:*

[...]

*b) cheltuieli accesorii cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și **asigurare**, decontate cumpărătorului sau clientului.*

Conform art. 137 din Legea nr. 571/2003, în vigoare începând cu data de 01.01.2004, *"baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:*

(1) a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui tert, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

[...]

(2) Se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată:

a) impozitele, taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, exclusiv taxa pe valoarea adăugată;

*b) cheltuielile accesorii, cum ar fi: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport **si asigurare**, decontate cumparatorului sau clientului.”*

Avand in vedere cele de mai sus, contestatoarea avea obligatia includerii in baza de impozitare a taxei pe valoarea adaugata si a cheltuielilor cu asigurarea, decontate utilizatorilor, si in consecinta, colectarea taxei pe valoarea adaugata aferenta.

Astfel, baza de impozitare a operatiunii de leasing nu poate fi fragmentata pe parti componente. In fapt, contravaloarea asigurarii face parte din rata de leasing.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca asigurarile au fost incheiate in nume propriu de catre S.C. F S.A care este atat **beneficiarul politelor de asigurare** cat si proprietarul bunurilor predate in regim de leasing catre utilizatori, aceasta avand totodata si obligatia legala de a asigura bunurile respective.

Prin urmare operatiunea prin care societatea a refacturat catre utilizatori contravaloarea primelor de asigurare achitate catre S.C. O S.A. este asimilata prestarilor de servicii, impozabila din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, .

Operatiunile realizate de contestatoare in perioada 2001 – 2004 privind recuperarea de la clienti - utilizatori, a primelor de asigurarea a bunurilor aflate in proprietatea sa si livrate in regim de leasing acestora, reprezinta in fapt operatiuni de prestari servicii care intra in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata si nu operatiuni de asigurare scutite de taxa pe valoarea adaugata asa cum a considerat aceasta.

Chiar daca contravaloarea politelor de asigurare nu a fost inregistrata pe cheltuielile si veniturile societatii, ea reprezinta o cheltuiala aferenta activitatii de baza - leasing financiar - ce se recupereaza prin ratele de leasing pentru care societatea avea obligatia legala de a colecta taxa pe valoarea adaugata in suma totala de lei, pentru perioada mai sus mentionata.

Se retine ca in sensul celor de mai sus este si punctul de vedere al Directiei legislatie impozite directe din minister, exprimat prin adresa nr./2004, anexata in copie la dosarul cauzei.

Ipoteza sustinuta de societate prin contestatie potrivit careia refacturare reprezinta o simpla decontare catre utilizatori a sumelor achitate de societate in numele acestora nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat achitarea politelor de

asigurare nu s-a efectuat in numele clientului, beneficiar al politelor de asigurare fiind SC F SA in calitate de proprietar al bunurilor date in leasing. Asigurarea bunurilor date in leasing de catre finantator este obligatorie potrivit art.9 lit.f din OG nr.51/1997 si ca urmare SC F SA , in calitatea de proprietar al bunului care face obiectul contractului de leasing, avea obligatia sa asigure bunul respectiv, urmand ca prin ratele de leasing sa-si recupereze toate cheltuielile efectuate , inclusiv cele de asigurare.

De asemenea, nici cea de a doua ipoteza sustinuta de societate potrivit careia refacturarea reprezinta o prestare de servicii in legatura cu operatiunile de asigurare, operatiune distincta de cele de leasing financiar, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat sunt scutite de TVA doar operatiunile desfasurate in calitate de agent de asigurare nu si operatiunile efectuate in calitate de finantator asa cum se specifica si prin adresa nr./2004 a Ministerului Finantelor Publice, Directia legislatie impozite indirecte, transmisa societatii ca raspuns la adresa nr./03.08.2004, anexata la dosar, in care se precizeaza **"chiar daca asigurarea este facturata separat, aceasta face parte din baza de impozitare a operatiunii de leasing si se factureaza cu taxa pe valoarea adaugata[...]"** si ca, doar **"pentru operatiunile desfasurate in calitate de agent de asigurari, si nu in calitate de locator/finantator, societatea beneficiaza de scutire de taxa pe valoarea adaugata fara drept de deducere, respectiv pentru comisionul incasat de la societatea de asigurare."**

Avand in vedere cele de mai sus se retine ca societatea datoreaza bugetului de stat taxa pe valoarea adaugata aferenta politelor de asigurare refacturate utilizatorilor si prin urmare organele de inspectie fiscala au calculat in mod legal debitul in suma de lei reprezentand taxa pe valoarea adaugata, dobanzi in suma de lei si penalitati de intarziere aferente in suma de lei.

Argumentele contestatoarei potrivit carora in baza contractului de intermediere in asigurari incheiat are calitatea de intermediar in asigurari, fapt pentru care primele de asigurare nu sunt purtatoare de taxa pe valoarea adaugata, conform prevederilor art. 9 alin. (2) lit. e din Legea nr. 345/2002 si art. 141 alin. (2) lit. d din Legea nr. 571/2003, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a contestatiei intrucat societatea nu a actionat ca intermediar intre utilizator si asigurator, adica intre persoanele fizice si juridice care foloseau

bunurile in regim de leasing si societatea de asigurari - politele fiind incheiate pe numele S.C. F SA care este beneficiarul asigurarii si proprietarul bunurilor, avand si obligatia de a le asigura conform prevederilor art. 9 lit. f din Legea nr. 51/1997, republicata, privind operatiunile de leasing si societatile de leasing, cu modificarile si completarile ulterioare, iar refacturarea s-a efectuat pentru serviciile prestate de societatea de asigurari pentru S.C. F SA.

Recuperarea de catre contestatoare a primelor de asigurare nu reprezinta activitate de intermediere in asigurari.

Se retine totodata ca motivatia contestatoarei referitoare la faptul ca a actionat ca intermediar in asigurari nu este intemeiata avand in vedere prevederile art. 2 pct. 2 din Legea nr.32/2000 privind societățile de asigurare si supravegherea asigurărilor, care precizeaza ca agentul de asigurare este "persoana fizică sau juridică abilitată, în baza autorizării unui asigurător, să negocieze sau să încheie în numele si în contul asigurătorului contracte de asigurare cu tertii, conform conditiilor stipulate în contractul de mandat încheiat, fără să aibă calitatea de asigurător sau de broker de asigurare", precum si cele ale pct. 58 din Legea nr. 403/2004 pentru modificarea si completarea Legii nr. 32/2000 privind societatile de asigurare si supravegherea asigurărilor care precizeaza ca agent de asigurare este "persoana fizica sau juridica împuternicita, în baza autorizării unui asigurator ori reasigurator, sa încheie în numele si în contul asiguratorului sau reasiguratorului, contracte de asigurare ori de reasigurare cu tertii, conform conditiilor stipulate în contractul de mandat încheiat, fara sa aiba calitatea de asigurator/reasigurator, broker de asigurare si/sau de reasigurare".

Din analiza constatarilor organelor de inspectie fiscala rezulta ca asiguratul nu este o terta persoana, respectiv utilizatorii bunurilor, asiguratul si beneficiarul asigurarii fiind contestatoarea.

Calitatea de agent de asigurari nu presupune obligatia de a asigura bunurile oferite in regim de leasing care sunt proprietatea societatii de leasing, plata asigurarii asa cum s-a retinut mai sus reprezinta o cheltuiala aferenta activitatii de leasing si nu activitate de intermediere in asigurari.

De asemenea, nu poate fi retinuta in solutionarea favorabila a cauzei cazul C P P in care Curtea Europeana de Justitie a precizat ca o persoana impozabila, care nu este asigurator, poate din punct de vedere al TVA furniza servicii de asigurari care sunt scutite de plata

TVA, intrucat decizia Curtii Europene de Justitie este opozabila doar autoritatilor fiscale din tarile membre U.E.

Totodata, se retine ca valoarea politelor de asigurare reprezinta o cheltuiala pentru S.C. F SA, respectiv cheltuieli conexe ale activitatii de baza care au fost recuperate de la utilizatori conform prevederilor art. 10 lit. f din Ordonanta Guvernului nr. 51/1997, republicata, care precizeaza ca *“utilizatorul se obliga sa îsi asume pentru întreaga perioada a contractului, în lipsa unei stipulatii contrare, totalitatea obligatiilor care decurg din folosirea bunului direct sau prin prepusii sai, inclusiv riscul pierderii, distrugerii sau avarierii bunului utilizat, din cauze fortuite, si continuitatea platilor cu titlu de rata de leasing pâna la achitarea integrala a valorii contractului de leasing”*.

Prin urmare se va respinge ca neintemeiata contestatia societatii pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei .

Se retine ca, prin argumentele aduse, societatea nu contesta modul de calcul al accesoriilor ci incearca sa demonstreze ca nu datoreaza debitul pe care l-a achitat la bugetul de stat si prin urmare, potrivit principiului accesoriul urmeaza principalul, se va respinge contestatia societatii ca neintemeiata si pentru accesoriile aferente taxei pe valoarea adaugata in suma de **lei reprezentand dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata si in suma de lei reprezentand penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata**.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art. 2 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr. 17/2000 privind taxa pe valoarea adaugata, pct. 1.3 din Normele de aplicare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 17/2000, art. 4 si art. 18 alin. (2) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, art. 129 si art. 137 din Legea nr. 571/2002 privind Codul fiscal coroborate cu prevederile art. 175 alin. (1), art. 179 alin. (1), art. 180 si art.186 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

Respingerea contestatiei formulata de SC F SA ca neintemeiata pentru suma totala de **lei** reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi aferente taxei pe valoarea adaugata;
- penalitati de intarziere aferente .